

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermino Comiti. 375.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Archontio Presbytero. 374.

Virtus & secundas & aduersas res ornate consuevit: doctrina autem illarum ornamentum, harum autem portus esse videtur. Quocirca si ambas quispiam obtinere possit, præclare se res habebit. Si autem alterutra desideretur, virtutem eligere præstat. Optimum enim esse, quàm videri, me quidem iudice præstantius est.

Hermينو Comiti. 375.

Mirifica quædam de te ij, quibus conspectu tuo frui contingit, vbique decantant, nempe quòd, cum mansuetudinis decus atque ornamentum sis, atque affusum vultui tuo pudorem habeas, eos tamen, qui peccare instituunt, oculorum grauitate deterreres, sic nimirum te comparans, vt iis, qui recte atque integrè viuunt, serenum ac placidum vultum, iis autem, qui desidio torpent, horrendum ostendas. Illum enim iis, quibus iniuria fit, profers: iis autem, qui iniuriam inferunt, obtendis. His igitur admirandis virtutum dotibus, vir admirande, in perperuum vtere.

Incerto. 376.

Qui vnà cum aliis magnis & admirandis nominibus, diuinæque ipsius naturæ magnificentiam, vt licet, significantibus, etiam Verbum vocari dignatus est, verba non odit, nec sapientia sapientiam abdicat: verum tum demum & illa, & hanc extra sacrosancta sepra relegat, cum vitium laudant, atque idolorum cultum tuentur. Quòd si nihil horum faciant, & eas amplectitur & admittit, & sacris cõuentibus contubernales ac commensales efficit.

Germano Comiti. 377.

Non qui externos barbaros vincit, hic victor merito vocandus fuerit, sed qui inextinguibilem voluptatũ bellum cõficit. Multi

Αρχοντίω πρεσβυτέρω. ποδ.

Ἡ μὲν ἀρετὴ καὶ τὴν εὐημελίαν καὶ τὴν δυσημελίαν κοσμεῖν ἐβάθην. ἡ δὲ παιδεία, τῆς μὲν δοκεῖ κόσμος εἶναι, τῆς δ' ὄρμος. εἰ μὲν οὐκ ἀμφοῖν ἔχειν δυνατὸν, εὖ ἂν ἔχοι. εἰ δὲ θάτερον λείπεται, ἀμεινον ἐλέσθαι τὴν ἀρετὴν. τὸ γὰρ εἶναι τῷ δοκῆν ἀριστὸν παρ' ἐμοὶ κριτῆ ἁρεσιμότερον.

Ερμίνω κόμητι. ποδ.

Θαυμάσια πᾶσι φαίνεται οἱ δὲ οὐκ ὄντως θείας ἀπολαύσαντες ἀειάδουσιν, ὅτι ἡμερότητος τυγχάνων ἀγαθὰ, καὶ ἐπανθῆσαν ἔχον τῷ πνεύματι τὸ ἀπό τῶν βλοσυρῶν τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν πλημμελίαν ἀπορηθῆναι ἀποστατέλλει, τὴν μὲν γαλιλίαν τοῖς ὀρθοῦς βίβσι, τὸν δὲ φόβον τοῖς ῥαθύμοις ἐπιδεικνύμενος. τὴν μὲν γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἀρετίνεις, τὸν δὲ τοῖς ἀδικούσιν ἐφοπλίζει. καὶ τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, ἀπὸ τῆς τέλους τοῖς θαυμάσις τέττης πλεονεκτήμασι.

Μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισημοῦν τῶν μεγάλων καὶ θαυμασῶν, καὶ τῶν θείων αὐτῆ φύσεως τὴν μεγαλοπρέπειαν ὡς ἐκδέχεται σημεῖων τῶν λόγων κληθῆναι κατὰ ξιῶσας, ἔμοι τῆς λόγου, ἔδὲ ἡ σοφία τὴν σοφίαν ἀποκρύψει. ἀλλὰ τότε καί κείνης, καὶ ταῦτ τὴν ἔξω ἱερῶν ἀειβάλλαν ἀπελαύει, ὅταν τὴν κακίαν ἐπαυῶσι, καὶ τὴν εὐδολογίαν συγκροτῶσιν. εἰ δὲ μηδὲν τῶν ποιῶν, καὶ ἀσάξεται ἡ ἀρετὴ, καὶ τοῖς ἱεροῖς συλλόγοις σωθεῖς τίς ποιεῖ καὶ ὁμοτραπέζης.

Γερμανῶ κόμητι. ποδ.

Οὐχ ὁ τὴν ἔξωθεν βαρβάρους νικῶν, προπαύχως ἂν εὐκότως καλοῖτο, ἀλλ' ὁ πῖν ἔσω πόλεμον τῶν ἡδονῶν χειροῦ.